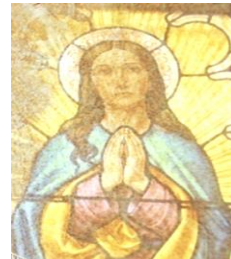


ZÁVRŠSKÝ FARNÍČEK

mimořádné číslo plné vzpomínek na otce Marka



„NEBUĎTE SMUTNÍ, VĚŘTE V BOHA!“ (Jan 14,1)



Nečekané události posledních dnů v mnohých z nás vyvolaly smutek, žal, strach i obavy. Smutek a žal proto, že jsme ztratili jednoho z nejlepších (ne-li nejlepšího) kněze, jakého naše farnost měla. Strach a obavy proto, že nevíme, jakým směrem se vše bude nadále ubírat a jak bude pokračovat chod naší farnosti.

K víře se teď nesmíme postavit

zády a říkat si, že když už tady otec Marek není, nebudeme např. chodit do kostela (tam přece chodíme kvůli Bohu, nikoli kvůli knězi i když víme, že právě kněz ovlivňuje mši sv. zásadním způsobem), nebudeme přistupovat ke svátostem (např. ke zpovědi, protože otec Marek byl nejlepší zpovědník), nebudeme chodit číst, ministrvat, zpívat ve schole. Jednoduše se přestaneme zúčastňovat farního a duchovního života. Upřímně Vám řeknu, že toto by byl opravdu špatný přístup, který by se jistě Bohu nelíbil.

To, jaký byl otec Marek úžasný člověk, Vám nejspíš nemusím připomínat. Nejenže byl v první řadě knězem, synem, bratrem, strýcem, farním správcem, pozemským pastýřem, byl a stále je mnohem víc; přítelem. Byl tu vždycky pro nás, dokázal nám vyhovět a najít si pro své farníky čas v každé situaci. Nesl toho na svých ramenech tolik, že Mu někdy nezbyval čas ani pro Něj samého. Obětoval nám všechno. Jeho materiální a duchovní přínos je obrovský a nelze ho zpochybnit. Stačí, když se při cestě do kostelíka pozorně podíváme kolem sebe, hned vidíme kus Jeho práce. Kompletně přestavěná fara, fasáda na kostele, vitraje atd. Všude tady pozorujeme Jeho odkaz a nápady. Zavedl spoustu krásných akcí, v první řadě Farní den, Hubertská mše sv., Silvestrovský výšlap na Kaňůr spojený se slavením mše sv., Lectio divina a další. Bez Něj bychom tyto věci dnes neměli a určitě bychom se jako farní společenství na těchto akcích nepotkávali. S důvěrou v srdci doufám a věřím, že nic z toho nezanikne! O Jeho duchovním přínosu v naší farnosti můžeme my, farníci, svědčit sami. Nejednomu člověku otevřel oči, nejednomu z nás pomohl duchovně růst a kráčet na cestě za Bohem. Toho, čemu nás naučil a co nám zanechal, se nesmíme vzdát, to nám nikdo nemůže vzít, jen my sami.

Znáte podobenství o rozsévači? Dovolím si drobné úpravy v jeho znění. Otec Marek byl rozsévač a rozséval semena do půdy. My jsme ta půda a je jen na nás, jak rychle a jakým způsobem bude semeno, které On zasel, klíčit. S Boží pomocí poté vykvete. Nesmíme umřít spolu s Ním, nesmíme zapomínat, co vše pro nás udělal. On už tady není, ale Jeho odkaz jsme my všichni! Proto jednejme tak, aby z nás měl neustále radost. Na této zemi svou pozemskou pouť dokončil a Pán si Jej povolal. My se to musíme naučit přijímat stejně jako Panna Maria: „Fiat, buď vůle Tvá!“ Kolikrát se modlíme za Boží vůli v našich životech a poté jsme šokováni tím, co se děje. Ale nesmíme zanevřít na Boha. Odchodu otce nemohl nikdo z nás zabránit, protože Boží plány neovlivníme a žádné „kdyby, kdyby“ u Boha neexistuje. Musíme se s Jeho odchodem vyrovnat a jít dál. Víím, že pro mnohé je to velmi těžký, snad i nadlidský výkon. Záleží to na tom, jak dobře jsme otce znali a co vše jsme s Ním prožili. On by jistě nechtěl, abychom byli smutní. Měli

bychom se (ač to zní divně) radovat. Jako křesťané přece věříme ve Zmrtvýchvstání Krista: „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby zemřel, bude žít.“ Smrti nic nekončí, ale začíná účast na věčném životě. Takže se radujme, neboť otec Marek je již jistě v nebi.

V těchto dnech jsme možná ustaraní, co s námi, ovečkami, bude. A co v takové situaci dělat? Přece se modlit! Modlitba je pro každého křesťana nejdůležitější a největší zbraní. Modleme se vlastními slovy, sami, s rodinami, ve společenství. Společně, jako farnost Vás vybízím k modlitbě! Za otce Marka, za nás, ať víme, co v této situaci máme dělat. Prosme, abychom drželi vždy spolu. Ale hlavně prosme za nového kněze, pastýře, který bude pokračovat v odkazu otce Marka. Modleme se, abychom s novým knězem dobře, s láskou a vzájemným porozuměním vycházeli. Síla modlitby je velká, proto se nebojme modlit se. Právě v těchto chvílích, více než kdy jindy, je naše modlitba potřebná. Prosme Pána o cokoli, On nám to dá. Zahojí všechny naše bolesti, uzdraví smutná srdce. S pokorou věřme a odevzdejme Bohu v modlitbách všechno, naši farnost i naše životy.

Otec Marek nám všem moc chybí. Byl to přece náš kněz a my Jeho farnost. Pamatuji si, že jednou (když sloužil mši sv. na Ploštině), přišla řeč na naši farnost a On jen tak poznamenal: „No, nedašovská farnost je nejlepší, jakou jsem kdy měl...“ Tak drazí farníci, toto je Jeho vzkaz pro nás. Měl a má nás jistě rád jako pastýř svoje stádo. Nikdy nezapomeňme na Něj a na Jeho přínos. Nosme Jej ve svých srdcích a vzpomínkách. Je lepší na otce vzpomínat s radostí a úsměvem na tváři, než se slzami v očích. Ale pokud i přesto pláče, je to znamení, že nám na otci záleželo a že jsme Jej měli rádi. Vždyť byl člověk jako my, měl své slabosti. Ale přesto byl neobyčejný; měl totiž jedno z nejkrásnějších, ale zároveň nejtěžších povolání, kterých je nejenom ve světě, ale i u nás v republice málo. I za to se modleme, aby přibývalo více řeholních a kněžských povolání. A hlavně, aby byl vždy dostatek takových kněží, jako byl otec. Takových, kteří při kázání obměkčí nejedno lidské srdce, kteří svým humorem nejednou zlepší náladu, svým přátelstvím budou budovat kvalitní a pevné farní společenství a to nejdůležitější; svou službou nás přivedou do nebe. A přesně tak to dělal i otec Marek... Otče, pokud si to z nebeských výšin čtete, **DĚKUJEME!!!** Děkujeme Bohu za to, že Vás do naší farnosti poslal. Věříme, že se za nás přimlouváte u Boha a chystáte nám místo, abychom se tam s Vámi, našim pozemským pastýřem, a s Bohem, našim Nebeským Pastýřem, mohli jednou potkat. Vždyť jak jste často opakoval: „Tady na zemi jsme jen poutníci, náš pravý domov je až v nebi...“ Amen.

L. F.

MODLITBA ZA OTCE MARKA

Dobrý Bože, Ty jsi Stvořitel a Dárce života.

S důvěrou Ti svěřujeme našeho zemřelého otce Marka a prosíme, abys Jej přijal do náruče své lásky.

Ukaž Mu své milosrdenství a promiň Mu jeho nedostatky. Velkoryse Jej odměň za vše, co pro nás a naši farnost udělal dobrého a z lásky.

Naplň Jeho víru a přijmi Jej mezi vyvolené v nebi.

Odpočinutí věčné dej Mu, Pane, a světlo věčné ať Mu svítí, ať odpočívá ve svatém pokoji. Amen.

Otče náš... Zdrávas, Maria...

„AK BY SOM NIEKAM ODIŠIEL...”

Keď sme boli pred mesiacom za otcom Marekom na fare, napálil mi na USB kľúč fotky z púte v Poľsku. Popri tom mi ukázal fotky z farského dňa. A keď sme sa o farskom dni bavili povedal mi toto: „Keď som prišiel do Nedašova a organizoval prvý farný deň, robil som ho sám. Zostalo veľa jedla, museli sme ho po domoch ponúkať. Ľudí nebolo veľa. Na druhý ročník už mi prišlo pomôcť pár farníkov a prišlo viac ľudí. No tento tretí ročník už sa farníci tak dali dohromady, že sami zorganizovali farný deň. Ja som tu len sem tam niečo pomohol, sami si všetko navrhli, navarili, napiekli. A to množstvo ľudí, čo prišlo. Niečo úžasné.” Bol na Vás maximálne hrdý. A nakoniec povedal: „Ak by som niekam odišiel, tak ďalší ročník už zvládnú úplne sami. Takí sú neskutečne úžasní.” Viete a to mi vohnalo slzy do očí, keď som sa dozvedela, že zomrel. S akou láskou o Vás naposledy hovoril. Keď prišiel do Nedašova, bol sám. A hoci odišiel, zanechal Vás ako Ježiš apoštolov, aby ste pokračovali v tom, čo on začal. Preto Vám vyprošujem Božie požehnanie do tejto služby. Ingrid

CHARISMATIK MEZI CHARISMATIKAMA

Chci zavzpomínať na otca Marka a podeliť sa s Vami o to, jak vždycky říkal: „Já nejsem charismatik, mně uši nikdy hořet nebudou!” ☺. A trůfám si říct, že On byl charismatik mezi charismatikama. Charisma přátelství, obětavosti, pokory, skromnosti, které z Něj vyzařovalo, se nedalo přehlédnout. Stačilo, když ze srandy řekl: „Potřebuji od tebe omluvenku, už jsem tě dlouho neviděl v kostele.” A člověk se začal zamýšlet nad svým životem, čemu věnuje čas a kde čerpá sílu... V mých očích nejenže hořely o. Markovi uši, On hořel celý. A my, Jeho farníci, jsme to mohli pozorovat a zakoušet. Věřím, že mnohé lidi z naší farnosti zapálil pro Pána. Nenechme uhasit tento plamen jednoty, přátelství a obětavosti, který v nás o. Marek zapálil.

S vděčností v srdci za Jeho život V. N.

NOVÝ ŽIVOT

V den pohřbu otce Marka se nám do rodiny narodilo miminko. Tak mě hned napadlo, že jednoho anděla si Pán povolal a druhého poslal na svět. Kde jeden život končí, nový začíná...

DAR DUCHA SVATÉHO

Vždycky mě dokázala ohromit kázání a slova otce Marka. Měl překrásný dar Ducha svatého, díky kterému mohl hlásat Boží slovo jasně, jednoduše a takovým způsobem, aby to lidé pochopili. Snad nikdy se nestalo, že by kázání neměl připravené. V sakristii vždy jen tak lehce nakouknul do breviáře a pak za ambonem spustil. Nikdy jsem to nechápala, jak je to možné, aby člověk tak nádherně mluvil. Množství Jeho slov si pamatuji do teď, Bohu díky za ně i za otcův dar.

CO O NĚM ŘEKLI FARNÍCI

O. Marek byl magnet na lidi.
O. Marek byl ikona mezi kněžími.
Byl to Boží člověk...

NA FAŘE MÁM SEŠÍVAČKU

Jednou, když jsem seděla v sakristii, se ministranti smáli a neustále se mezi sebou bavili. Otec Marek stál opřený o stůl a něco četl. Najednou se prudce otočil, šel směrem k ministrantům a říká: „Pánové! Jestli budete pořád kecat, tak mám na faře sešívačku. Udělám cvak, cvak a budete dýchat ušama.” Měli jste vidět, jaké ticho nastalo. Nikdo ani nedutal. ☺



OTEC ZMENŠIL TU PROPAST, KTERÁ VŽDY BYLA MEZI KNĚZEM A FARNÍKEM, NA ÚPLNÉ MINIMUM...DOKÁZAL NĚCO, CO SE JINÉMU KNĚZI NEPODARÍ TŘEBA ZA 10 LET NEBO ZA CELOU KNĚŽSKOU SLUŽBU

Kdybych měla sepsat všechny vzpomínky, zkušenosti, zážitky a příhody s o. Markem, tak by to bylo asi skoro na celou knihu. Zkusím to všechno shrnout do pár vět. O. Marek byl jiný než ostatní kněží. Sám to o sobě tvrdil (bez nějaké pýchy či povýšenosti). I já to tvrdím a spolu se mnou i další lidé. Otec zmenšil tu propast, která vždy byla mezi knězem a farníkem, na úplné minimum - na takovou malou mezírku. Ukázal nám, že i On byl jen obyčejný a normální člověk, který svou obyčejností dokázal přitáhnout a spojit hodně lidí, nehledě na to, zda chodí do kostela, jsou pokřtěni apod. Nebál se člověka, ať už byl jakýkoliv.

Byl to kněz kamarád, kněz přítel, kněz strýc a takových je opravdu málo. I když tady s námi byl „pouhé“ 3 roky, tak za tu dobu dokázal a ukázal něco, co se jinému knězi nepodaří třeba za 10 let nebo za celou kněžskou službu. Naučil nás potkávat se i mimo kostel, což je taky hodně důležité. Obyčejný život se nežije jen v kostele, ale taky doma, v rodině a ve společenství přátel. A tuto myšlenku či nauku, bych si ráda uchovala i do budoucna a určitě nejsem sama. Měl až neuvěřitelný dar slova, rady a naslouchání. Jeho kázání byla kratší, ale o to výstižnější. Vždy uměl říct zásadní myšlenku, nad kterou chtěl, abychom se zamysleli. Ať už měl člověk jakýkoliv problém, vždy uměl bez většího zaváhání poradit a povzbudit. A někdy stačilo jen to, že nám „pouze“ naslouchal.....v konkrétní chvíli tady byl jen pro nás. A věřím, že jako jeden z mála žil tím, co hlásal - byl připravený.

Ještě po své smrti dokázal vytvořit přátelství mezi lidmi či rodinami. ☺ Má rodina po Jeho smrti získala nové přátele z Polska, Slovenska i Prahy, což je pro mě stále neuvěřitelné, ale zároveň krásné. A už teď vidím, že to není konec. Naše farní rodina chce růst a bude nadále růst, dá-li Pán. Nesmíme umřít spolu s Ním! Chraňme si to, čemu nás o. Marek naučil.

Jeho odchod je pro nás stále hodně bolestivý a nepochopitelný, ale vlastně každý, kdo Jej poznal, má v sobě kousek z Něho, takže je stále s námi v našich srdcích a vzpomínkách. A tam navždy zůstane.... M. H.

HISTORKY Z TÁBORA

Jeden nejmenovaný ministrant šel večer do kostela ministrovat. Když jsem se jej ptala, co dělal celý týden, tak mi plný dojmů sdělil, že právě ukončil svůj pobyt na příměstském táboře. Pokojně jsem vyslechla všechno, co přes týden na táboře prožil, samozřejmě nevynechal žádné detaily! Když pak přišel otec do sakristie, chlapec Mu to všechno vylíčil ještě více dopodrobna, než mně. Otec Marek si chlapcovo povídání vyslechl, ale poté řekl: „R. R., já kvůli těm tvým historkám už zase neusnu.“

OTEC MAREK NÁM DODAL SÍLU, ABYCHOM SVĚDČILI O BOHU

Také my bychom rádi touto cestou poděkovali o. Markovi za to, že přivedl našeho syna ke službě ministrování, aby tak mohl být Bohu co nejbližší. Dodal mu odvalu a chuť, kterou do té doby neměl.

Myslím, že byl pro ministranty nejen knězem, ale i kamarádem. Hráli spolu fotbal, scházeli se pravidelně na faře, otec je vždycky něčím dobrým pohostil. Měli Jej rádi a On měl rád je.

Velké díky o. Markovi, že nám s manželem dodal sílu a odvalu, abychom se nebáli mluvit a svědčit o Bohu. Byl to velký krok v našem životě, který nás posunul více k Bohu a také k lidem. ☺ S láskou a vděčností budeme vzpomínat. P+P



OTEC SI VE SNU BALIL KUFRY A PLAKAL...

Chtěl bych se vámi podělit o „zážitek“, nebo spíše o sen, který jsem měl z neděle 19. na pondělí 20. 8. 2018. Byl jsem s otcem Markem Martiškou na faře. On si balil kufry a říkal, že musí odejít, že se Mu vůbec nechce a přitom plakal.

Ráno, když jsme se chystali s manželkou do práce, jsem jí vyprávěl, co se mi v noci zdálo a že až se Marek vrátí z dovolené, musím Mu ten sen povyprávět. To už se ale nestalo. V pondělí navečer začal v jeden okamžik v Návojně a v Nedašově zvonit umíráček. Byl to zvláštní pocit, přeběhl mě mráz po zádech. Zpráva o úmrtí našeho pana faráře se rychle šířila jak ze stran sousedů, tak i zprávami SMS.

Vzpomínáme a prosíme o přimluvu.

„CO SU KŮŇ?“

Manželka pozvala v pátek na oběd otce Marka, ale řekla mu, že máme pohankovou kaši. On řekl: „Co su kůň? Já jsem masožravec, tak kačenka, zeličko.“ Pak jsme mu řekli, že budou špagety. On už neměl slov, ale vše ve srandě. Zasmáli jsme se a vždycky perfektně popovídali. Byl to výborný člověk a budeme na Něj vždycky pamtovat v modlitbách.



OTEC NÁM POSLAL POVZBUZUJÍCÍ VIDEO ... PŘÁL NÁM, ABYCHOM VE ZPÍVÁNÍ BOHU DÁLE POKRAČOVALI

S otcem Markem jsem se potkávala každý víkend na faře. Občas se přišel podívat, jak se scholkou zkoušíme písničky. Když jsme byli vloni na setkání schol, otec nám poslal povzbuzující video, ve kterém říkal, že je rád za naše zpívání na mších a přál nám, abychom ve zpívání Bohu dále pokračovali.

Také se mi líbila situace, kdy jsme byly s kamarádkou u otce na pohovoru ohledně biřmování. Obě jsme byly nervózní ze zkoušení, a když to otec viděl, dal nám kokino na nervy. Martina

MOŽNÁ ANI NEVÍME, KOLIK MILOSTÍ NÁM TATO SMUTNÁ UDÁLOST PŘINESE...PROTO DŮVĚŘUJME Z CELÉHO SRDCE NAŠEMU BOHU

Ze srdce děkujeme našemu Bohu za kněze, kterého povolal do naší farnosti, a to o. Marka. Od začátku byl našim úžasným knězem, kazatelem, učitelem, kamarádem a především duchovním otcem. Naši farnost velmi oživil především svojí jednoduchostí. V maličkostech uměl vidět velké věci, o kterých měl pak svou kázeň. Byl velmi pracovitý, to jsme poznali hned, když se pustil do oprav naší fary, která konečně začala dýchat a byla otevřená pro všechny. Stmeloval farníky na různých zájezdech, které pro nás organizoval. Velkou akcí byly i farní dny, kdy se farnost potkávala a prožívala



nádherné a nezapomenutelné chvíle.

Později se pustil do venkovních oprav našeho kostela, renovace vitrají, za což Mu patří velké díky. Z dále na nás nyní vyhlíží náš kostelík a fara, nad nimi slunce a v něm náš otec Marek. Ještě jednou za vše velký dík. Těšíme se na setkání s Tebou, o. Marku, tam nahoře u našeho nebeského Otce. rodina z NL

PS:Od chvíle, kdy přišla smutná zpráva o o. Markovi, mi zní v mysli tato věta: **"ZEMŘEL JSEM, ABY VY JSTE MOHLI ŽÍT"**.

Možná ani nevíme, kolik milostí nám tato smutná událost přinese. Proto, milí farníci, důvěřujme z celého srdce Bohu, setkáváme se při bohoslužbách, zájezdech, farních dnech a dalších jiných akcích, které třeba ještě vzniknou, protože přesně tak by si to otec Marek přál! Abychom se milovali, odpouštěli si, společně se setkávali a byli jedna velká rodina. Ze srdce +



KÁZÁNÍ NOVÉHO OTCE MARKA

Minulou neděli na dětské mši sv. mně silně zasáhlo kázání o. Marka K. o tom, že Pán Ježíš zranil srdce Panny Marie, když zůstal v Jeruzalémském chrámě. Zranil je úmyslně, aby tím zraněním rozšířil srdce Panny Marie, aby bylo schopné více milovat...také řekl, že Bůh, když nás nějakým způsobem zraňuje, je to vždy pro to, aby naše srdce rozšířil, abychom mohli více milovat... V tu chvíli jsem si silně uvědomila, že smrt našeho otce Marka měla smysl. Bůh velmi zranil srdce naší farnosti tím, že si k sobě povolal našeho milého otce, ale já jsem v tuto chvíli silně vnímala, že nás tím chce naučit, abychom se o to více milovali a drželi pospolu v lásce, jednotě a odpouštění, jak nás k tomu vedl náš zemřelý otec!

Využijme tohoto „Božího zranění“ a žijme v jednotě a lásce...

ČERVENÁ KARKULKA U ZPOVĚDI

Všichni dobře víme, že otec Marek měl rád humor, proto se chci s Vámi podělit o jeden vtipný zážitek, který se mi přihodil krátce po příchodu otce do naší farnosti. Nejspíš nikdy se mi z paměti nevytratí, jak jsem jednou šla ke sv. zpovědi oblečena celá do červena, rifle i kabát. Vešla jsem do zpovědnice a pozdravila jako vždycky: „Chvála Kristu!“

Místo, aby mi odpověděl: „Až na věky. Amen,“ podíval se na mě s úsměvem na tváři a řekl: „Ahoj Červená Karkulko!“ Řeknu Vám, že v tom okamžiku mě přivedl do situace, kdy jsem zapomněla, proč jsem do kostelíka vlastně šla. ☺

OTEC MAREK BYL PRO MNE ANDĚL...

Slova, která se mi vybaví při vzpomínce na otce Marka:

„Je tady fakt hodně tichých, ale fajn lidí...jsem rád v této farnosti a pár let tu ještě snad budu..“

Při jednom rozhovoru otec mi otec řekl: „Až přijde můj čas, budu muset odejít...Nebude to proto, že už nechci být mezi vámi nebo s vámi...že už snad jsem tady dlouho....že bych snad chtěl být někde jinde. To ne! Ted' jsem tady a chci být s vámi, jste mou rodinou...jsem tady moc rád!!!“

Otec Marek byl pro mne Anděl a je Anděl. Pomohl, poradil, podal pomocnou ruku...
H. K.



VRÁTILA JSEM SE ZPĚT K PÁNU BOHU

Díky otci Markovi jsem se „vrátila zpět k Pánu Bohu“. Odhodlala jsem se jít po několika letech znovu ke sv. zpovědi (několik let jsem totiž nechodila vůbec ke zpovědi a velmi málo jsem chodila do kostela. Také jsem prožívala velmi špatné období svého života). Jenom díky velké duchovní podpoře otce Marka a hlavně skrze osobní setkávání jsem opět začala chodit pravidelně do kostela, ke sv. zpovědi a sv. přijímání. A vždy, když jsem byla na mši svaté, jsem cítila, že Pán Bůh pracuje a promlouvá ke mně skrze jedinečnou kázání otce Marka.

A tak jako byla jeho kázání stručná a výstižná - duchovně bohatá - tak krátká, ale zato velmi bohatá byla jeho služba v naší farnosti.

Otec Marek měl obrovský dar kázat a sloužit. Za to mu velké Pán Bůh zaplatí. Velmi si vážím našich osobních setkání. Za všechno Vám, otče Marku, velké díky. Navždy zůstanete v našich srdcích. Za Vás to ve farnosti opravdu žilo.

KDO BY SI POMYSLEL, CO SE MŮŽE STÁT.....

Dobrý den, jen bych chtěl připomenout slova, které řekl otec Marek v neděli 19. 8. Ohlašoval, že mu začíná volno, a na konci řekl s humorem tuhle větu: „Dá-li Pán Bůh, příští týden ve středu se uvidíme, a jestli ne, vzpomínejte na mě v dobrém.“

Kdo by si pomyslel, co se může stát....



MODLITBA ZA NAŠI FARNOST

*Pane Ježíši Kriste, ty jsi hlava církve,
ty jsi hlava našeho farního společenství.
Dej nám, ať se máme vzájemně rádi,
ať máme jeden pro druhého správné slovo,
pomáhající skutek, odpouštění.
Chraň slabé, osvěcuj pochybující, posiluj malomyslné,
podrž kolísající, probud' dřímající,
ved' hledající, rozehej vlašné.
Dej nám, ať jsme znamením tvé přítomnosti,
tvé záchraňující lásky*

MODLITBA ZA NOVÉHO KNĚZE

*Prosíme Tě, Pane, za nového kněze do naší farnosti.
Ať pokračuje v odkazu našeho zemřelého otce Marka a dokončí to, co on započal.
Ať nenechá zaniknout nic z toho, co otec Marek oživil.
Ať společnými silami dokážeme pracovat na tomto díle.
Ať se náš nový kněz vždy otcovsky stará o farníky, kteří mu budou svěření.
Ať i my k němu máme úctu, porozumění a důvěru.
Ať je nám dobrým průvodcem na cestě do nebeského království.
Ať je v naší farnosti vždy kvasem, solí a světlem, ať už v utrpení nebo v radosti.
Ať nám Tvé učení, Pane, přibližuje svým životem.
Pomoz také nám, ať mu dokážeme být oporou a pomocí a ať mezi námi vládne přátelství.
Dej, ať je tu vždy pro nás a my pro něj. Amen.*

Drazí farníci! Závěrem bychom Vám s vděčností a s radostí v srdci chtěli poděkovat za množství Vašich příspěvků a fotografií. Zejména za to, že jste se nebáli sdělit svá svědectví, zážitky a vzpomínky. Bez Vás by totiž tento Farníček nevyšel. Bez Vás bychom se nedozvěděli, jak úžasným způsobem působil Bůh prostřednictvím otce Marka ve Vašich životech. Věříme, že čtení v tomto Farníčku ve Vás vyvolalo spoustu krásných a příjemných pocitů a také, že si tento Farníček doma třeba založíte, abyste nikdy nezapomněli na člověka, kterému bylo toto speciální vydání věnováno. Pán Bůh zaplatí. Děkujeme! L. + J.

VZPOMÍNKA NA OTCE MARKA, VZÁCNÉHO PŘÍTELE



Svítání. Na pasece u lesa, kde jsi chodíval tak rád, se začala noc probouzet do krásného rána. Ještě však zcela nezavřela za sebou vrátka, bylo totiž vidět jen malinko před sebe. Seděl jsi na posedu sám. Jen Ty a v srdci s tebou Ten, jenž daroval Ti život. Seděl jsi tiše. Věděl jsi, že tam někde v pološeru je. Že pozoruje a větrí, že zkoumá kdekaký pohyb. Věděl jsi, že se nesmíš ani pohnout. I když tělo vykazovalo známky strnulosti, přesto ses ani nepohnul. Byl jsi silný. Tak jako tvá víra v Boha, jenž zářila Ti v srdci jako ta nejzářivější hvězda na noční obloze. Najednou tam stál. Přišel tiše. Tak, jako když noc se mívá s ránem. Stál tam v plné své síle. Srdce Ti na okamžik přestalo bít. Ale jen na okamžik. Pak se Ti rozbušilo jako tisíc zvonů. Byl to on, Tvůj obeznámený osmerák. V tu chvíli jsi tam byl jen Ty a on. Dva rozdílné světy. Srdce Ti bilo a nechtělo se utiší. V tu chvíli jsi věděl, že jeho čas ještě nepřišel. Díval ses na něj a uvědomoval sis tu majestátnost tohoto druhu. Najednou se změnil směr větru. V tu chvíli jsi spatřil, jak jeho mohutné tělo strnulo. Podíval se Tvým směrem. Zdálo se Ti, že se Ti dívá přímo do očí, jako by četl Tvé myšlenky. Jeho mohutné tělo se najednou s lehkostí a těžkým klidem otočilo. Šel klidně a majestátně k lesu. Na kraji lesa se zastavil. Otočil se a podíval se Ti do očí. Jako by se s Tebou loučil. A pak tiše, jako když noc se mívá s ránem, zmizel Ti z očí. V tu chvíli jsi ještě nevěděl, že už jej nikdy nespattíš...

Na věčnou vzpomínku na otce Marka, přítele a kamaráda.

Od přátel zeleného údolí



VELKÝ KNĚŽ

Otec Marek byl velký muž. Velký postavou, ale co víc, Jeho velké srdce a náruč byly otevřené všem Jeho ovečkám, nedašovským farníkům. Všichni z nás na Něho budou s láskou vzpomínat po celý život. Mě nejvíc „dostal“ svou moudrostí, s jakou dokázal rozebírat Boží slovo, ať už na „biblickém spolčů“ anebo při Lectio divina. Dokázala bych Ho poslouchat celé hodiny s otevřenou pusou. Nejenom, že viděl přesně to, co nám chce Bůh skrze Písmo svaté sdělit, ale dokázal použít i mnoho příkladů z vlastního života. Často přiznával, že i On je obyčejný člověk a hříšník, a tím se nám, „obyčejným“ lidem, hodně přiblížil. Co kázal, tak i žil a zemřel. Nikdy nezapomenu Jeho slova: „**Když to odevzdáte Bohu, to se potom dějou věci...**“

Díky, dobrý Bože, za tohoto „velkého kněze“.

Jana

CHVÁLA KRISTU, MILÝ ZÁVRŠÁČKU!

Moc Vám děkuji za tento nápad, pro jaký jste se rozhodli, potěšilo mě to a využívám hned toho.

Otec Marek je už v nebeském království a setkal se tam s Pánem Ježíšem tvář v tvář. Nás všechny věřící to taky jednou čeká, každého z nás. V našem nedašovském **kostelíku** (jak říkával otec Marek) si každý, kdo do něho vejde, musí něčeho všimnout! Pravdivé knihy života, kterou Pán Ježíš drží v ruce s nápisem: HLE, PŘIJDU BRZY A MOJE ODPLATA SE MNOU. Nic k tomu není třeba dodávat, všichni tomu rozumíme!

Otec Marka jsem si moc vážila, nasadil hrozně vysokou laťku, která se bude velmi těžce překonávat. Řekl mi, že mám dar, za který bych měla děkovat, a já denně děkuji a modlím se. Taky mi prozradil, co má ještě v plánu udělat v nedašovském kostelíku, ale řekl, že je to tajemství. Škoda, že to už nestihl. Byla bych moc ráda, kdyby to za Něho někdo dokončil a pokračoval v tom. Z mého auta si dělal legraci, prý: „Ta vaše popelnice, do té kdybych se já opřel, tak ji převrátím.“ A já mu pokaždé řekla: „Otče, má to volant, čtyři kola a zatím mě to doveze, kam potřebuju.“ Mokrát tu popelnici opakoval a já mu stále stejně odpovídala. Smáli se všichni, kdo to v sakristii slyšeli. ☺

Když nám tam přišla ještě před kázáním jedna dívčina, že je jí špatně, a prosila o pohár vody, otec Marek přišel do sakristie podávat svaté přijímání a než nám ho podal, pohotově se zeptal té holky: „A budeme dávat i poslední pomazání?“, když ji uviděl s mokřým ručníkem na čele a s nohama na židli, opřenou hlavou o zed'. Po mši svaté mi říkal, že viděl, že jsem jí podala i „přijímání“ - kostku cukru s alpu. ☺

Měl oči všude! Do své smrti na něho nezapomenu. Jsem mu moc vděčná za všechno, za odvahu a velké posílení ve víře, se kterou můžu v našem kostele přede všema „veřejně vystupovat“. Ale úplně první ve mně objevil „skrytý talent“ otec Edward, který mně dodnes neřekne jinak, než „naše čtenářka“.

Tak tedy držím palce i u nohou, náš milý Závřšáčku, ať se vám vaše speciální číslo na 150% vydaří! Pán Bůh Vám to zaplatí!!!

Vaše „čtenářka“ Anna Marie Hacıajová

MUŽ SLOVA BOŽÍHO

Otec Marek je naše „Sluníčko“, a také jím zůstane. Zázitek byl vždycky, když jste se s ním potkali a hlavně na mši svaté. Byl a pro nás je muž slova Božího, ty kázně, to je něco úžasné (krátké a výstižné). Jeho slova, když jsme se bavili: „**Nadávat na kněze může ten, kdo si ho vychová.**“

Máme hore ochranu, tak nedělejme ostudu.





ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH NA PŘÍŠTÍ TÝDEN

17. 9. (PO) Za + rodinu Švachovou, Fojtíkovou a Boží požehnání pro celou živou rodinu, Ná 94
18. 9. (ÚT) Za + manžela, vnuka, rodiče z obou stran, 3 sourozence, švagry a švagrové, pomoc a ochranu Boží a Panny Marie pro celou živou rodinu, Ne 261
19. 9. (ST) Za + Antonína Janáče, rodiče, prarodiče z obou stran, rodinu Čermákovou a dar zdraví pro celou živou rodinu, Ná 140
20. 9. (ČT) Za + rodiče Anežku a Jana Fojtíkovy, dvě sestry Danielu a Anežku, za ochranu Panny Marie a Boží požehnání pro živou rodinu Bartošákovou, Ne 95
21. 9. (PÁ) Za + Ladislava Pacíka, + matku, + bratra, 4 + švagry a celou + rodinu, Boží pomoc a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu Pacíkovou, Ne 53
22. 9. (SO) 7:00 Na poděkování Pánu Bohu za 50 let života, s prosbou o ochranu a pomoc Boží a Panny Marie pro celou živou rodinu
23. 9. (NE) 7:15 Za + rodiče a + rodinu, s prosbou o Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Holbovou a Měříčkovou, NL 144
- 9:00 Za + rodinu Švachovou a Boží požehnání pro živou rodinu, Ne 350
- 10:30 Za farníky

OZNAMY NA PŘÍŠTÍ TÝDEN: 24. Neděle v mezidobí

Liturgický kalendář: *Ve čtvrtek Památka sv. Ondřeje Kim Teagona, kněze, Pavla Chog Hasanga a druhů, mučedníků*

V pátek Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty

- V tomto školním roce nebudou děti dostávat samolepky, jako bylo obvyklé, ale dnes dostanou krabičky, do kterých si budou sbírat kartičky. Na každé kartičce je na jedné straně odkaz na nedělní evangelium a na druhé straně nějaká aktivita, kterou si můžete v rodině zkusit splnit.
- Děkuji za úklid kostela minulý týden skupině z Ned. Lhoty. Příští týden bude uklízet 4. skupina z Nedašova.
- Otec arcibiskup Vás všechny srdečně zve v sobotu 22. září od 15.00 hod. na Velehrad na pouť za obnovu rodin a nová kněžská povolání. Odjezd autobusů bude ve 13.00 hod. Zájemci se mohou přihlásit v sakristii.
- V neděli 23. 9. od 14.30 hod. jste všichni srdečně zváni ke kostelu na farní guláš, kde společně posedíme a zavzpomínáme na o. Marka. Prosíme hospodyňky, aby přinesly něco dobrého na zub - buchty, chlebičky, očka....**
- V pátek 28. 9. v 18.00 hod. bude mše sv., adorace, chvály, svědectví a promluva pro birmovance, jejich rodiče a kmotry. Téma: Dary Ducha svatého.

Ohlášky:

- V sobotu 22. září v 11.00 hod. hodlají uzavřít v Nedašově církevní sňatek **Tomáš Kostka** z Ned. Lhoty a **Štěpánka Fojtíková** z Nedašova. Kdo by věděl o nějaké závažné překážce, která by bránila k pravoplatnému uzavření manželství, ať ji nahlásí na faře.